

fullt g. Foten på ett g. Slå i. tömma, skölja ett g. Stå med g-et i hand. (Fig.) Tilla för djupt i g-et, dricka, suppa för mycket, så att man blir rusig. Bildar sammansättningarna Dricks-, Öl-, Vin-, Brännvins-, Likör-, Champagneglas. — 4) Det flytande ämne, ett dricksglas innehåller eller kan innehålla. *Ett g. vatten, öl, vin, brännvin. Dricka ett g. med någon*, säges, då tvänne eller flera personer dricka hvar sitt glas i sällskap med hvarandra. *Han blef rusig af endast tvänne g.* — 5) (sjöf.) a) Ett vanligt sandur. — b) Hvarje half timma af de 4, som utgöra en vakt om bord. Jfr. *Vakt.* — 6) (mineral.) *Ryskt g.*, se *Marienglas.* — *Ss. G-art, -bit, -burk, -flaska, -fönster, -handel, -handlare, -kolf, -kula, -kärl, -mortel, -ram, -rör, -skifva, -skärfva, -sort, -vara.*

GLASAGAT, gläsagät, m. 5. Se *Obsidian.*

GLASAKTIG, a. 2. Som till utseende liknar glas.

GLASARTAD, a. 2. Som till ämne och inre beskaffenhet liknar glas.

GLASARBETARE, m. 5. Arbetare, som biträder vid tillverkningen af glas.

GLASARBETE, n. 4. Arbete, tillverkad af glas, genom blåsing eller slipning.

GLASASKA, f. sing. Aska, som användes till glassmältning.

GLASBJÖRK, f. 2. Ett slags björk med ganska spröda grenar. *Betula fragilis.*

GLASBLÅSARE, m. 5. Arbetare vid ett glasbruk, som förrättar sjelfva glasblåsningen.

GLASBLÅSNING, f. 2. Förfarandet, då man blåser glas.

GLASBOD, f. 2. Bod, der glaskram hålles till salu.

GLASBRUK, n. 5. Inrättning, ställe, der glas tillverkas i stort.

GLASDEGEL, m. 2. pl. — *deglar.* Degel af lera, hvari vid glasbruk glasmaterien smältes uti glasugnen. Kallas äfv. *Potta.*

GLASDIAMANT, gläsdiamant, m. 5. Oäkta diamant, gjord af glassluss.

GLASDÖRR, f. 2. Dörr med infattadt glas, lik ett fönster.

GLASERA, v. a. 1. (fr. *Glacer*) Öfverdraga med glaser. *G. stenkärl.* — *Glaserande*, n. 4. [*Glacera.*]

GLASERING, f. 2. 1) Förfarandet, då man glaserar. — 2) Se *Glaser.* [*Glacering.*]

GLASERZ, gläsärts, m. 5. (t.) Se *Svafvelsilfver.*

GLASFERNISSA, f. 1. Ett slags fernissa, tillredd af vatten och glas; användes, med eller utan blandning af mineralfärger, till bestrykning af trä, tapeter, kulisser m. m., hvilka den meddelar en glänsande, i luften oföränderlig yta, jemte egenskapen att icke mera brinna med låga, utan i häftig hetta blott småningom förkolas.

GLASFLUSS, m. 5. Se *Fluss*, 5.

GLASFÖRARE, m. 5. En, som far omkring och säljer fönsterglas.

GLASGALLE, m. sing. Det ofvanpå simmande skummet på smält glasmassa.

GLASGRÖN, a. 2. Af samma färg som grönt glas.

GLASHARMONIKA, gläsharmónika, f. 1. Ett slags musikinstrument, der tonerna frambringas af större och mindre glasklockor.

GLASHUS, n. 5. Se *Växthus.*

GLASHYTTA, f. 1. Se *Glasbruk.*

GLASHVETE, n. sing. Ett slags hvete.

GLASIG, a. 2. Se *Glasartad.*

GLASKISTA, f. 1. Ett slags hopfogad låda af trä, hvari glas förvaras och föres.

GLASKITT, n. 5. Se *Fönsterkitt.*

GLASKLOCKA, f. 1. Kupa af glas, som begagnas att dermed täcka öfver växter eller andra föremål, då man vill utestänga luften eller bevara dem för dam, o. s. v.

GLASKORALL, gläskoräll, m. 5. Glas, så beredt, att det liknar korall.

GLASKORG, m. 2. 1) Korg, som begagnas att bära glas uti. — 2) Eget slags korg, hvari runda glasskifvor försändas.

GLASKRAM, n. sing. Hvarjehanda glasvaror. GLÄSLYKTA, f. 1. Lykta, med infattadt glas på sidorna.

GLASMATERIA, gläsmateria, f. 5. pl. — *rier.* Glaset, sådant det förekommer smält i ugnen, innan det kallnat.

GLASMÅLARE, m. 5. Konstnär, som förstär och utöfvar konsten att måla på glas.

GLASMÅLERI, n. 5. Se *Glassmältning*, 1.

GLASMÅLNING, f. 2. 1) Konsten att måla på glas. — 2) Målad afbildning på glas.

GLASMÅSTARE, m. 5. Handverkare, hvars yrke är att infatta glas i fönster, dörrar, lyktor, o. s. v.

GLASORM, m. 2. Ett slags ganska bräcklig orm i Nordamerika. *Anguis ventralis.*

GLASPAPPER, n. 5. 1) Ett slags genomskinligt papper. Kallas äfv. *Transparent-, Kopierings- eller Kalkerpapper.* — 2) Ett slags papper, öfverdraget med väl pulveriseradt glas, som stundom användes i stället för smergelpapper, till slipning.

GLASPERLA, f. 1. *G-lor* kallas ett slags artificiella perlor, som förfärdigas af glas med tillblandning af preparerade fiskfjäll och vax, samt användas till prydnader.

GLASPORSLIN, n. 5. Se *Reaumurs Porslin* (under *Porslin*).

GLASPULVER, n. 5. Pulveriseradt glas.

GLASRUTA, f. 1. Skifva af fönsterglas, större eller mindre, vanligtvis i fyrkantig form.

GLASS, se *Glace.*

GLASSATS, m. 5. Blandning af beståndsdelarna till glas.

GLASSKUM, n. sing. Se *Glasgalle.*

GLASSKÅP, n. 5. 1) Skåp, med infattadt glasrutor. — 2) Skåp att sätta och förvara glas uti.

GLASSLIPARE, m. 5. Konstnär, som förstär och utöfvar konsten att slipa glas.

GLASSLIPNING, f. 2. 1) Konsten att frambringa hvarjehanda slags försringar och former på ytan af glas genom af- eller utslipning af en del af massan.

GLASSMÅLTARE, m. 5. Arbetare vid ett glasbruk, som besörjer glaset smältning i glasugnen. GLASSMÅLTNING, f. 2. Frambringande af glas, genom smältning i glasugnen af dess beståndsdelar, kiseljord och pottaska.

GLASSNOK, m. 2. (nat. hist.) Ett slags ganska skör ödla. *Ophiosaurus ventralis.*

GLASSPEGEL, m. 2. pl. — *speglar.* Spegel af glas (i motsats till de i forntiden brukade metallspeglarna).

GLASSPRÄNGNING, f. 2. (kem.) Konsten, sättet att spränga glaskärl (kollvar, retorter), så att de afbrytas på det ställe, der man önskar.

GLASSTEN, m. 2. Benämning på stenarterna Opal och Axinit.